
SLOVO ÚVODEM

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou další číslo časopisu České urologické společnosti ČLS J. E. Purkyně.

Rád bych znovu poděkoval i touto cestou předchozímu šéfredaktorovi doc. MUDr. Františku Záturovi, Ph.D. a členům předchozí redakční rady Česká urologie za jejich úsilí časopis nejen „zrodit“, ale také ho i udržet a předat novému šéfredaktorovi doc. MUDr. Milanu Horovi, Ph.D. a nové výkonné redakční radě spolu s rekonstruovanou širší redakční radou.

Těm pokračujícím či nově nastupujícím přeji v redakční práci hodně elánu, invence a hlavně dostatek kvalitních odborných příspěvků. Se změnou nakladatele se těšíme na novou grafickou úpravu i novou edici s CD-romem.

Bylo by dobré, kdybychom náš časopis pochopili jako naši „vlajkovou loď“, jako „prostor“, který skýtá příležitost každému členu České urologické společnosti se zúčastnit na zkvalitňování naší odborné společnosti a na dalším rozvoji české urologie.

Je jen dobře, že žijeme v době medicíny založené na důkazech, v době, kdy jsou dostupná spravedlivá scientometrická kritéria k posuzování vědeckého výkonu jednotlivců i pracovišť. Ambicí Výboru ČUS i nové redakční rady je jistě jednoho dne „dosáhnout“ až na impact factor časopisu. Bude to samozřejmě ještě dlouhá cesta, která ale začíná hned – např. tím, jak se dokážeme navzájem citovat, neboť geneze IF závisí mimo jiné právě na citovanosti dotyčného periodika apod.

A proto si dovoluji na nás na všechny hned na začátku roku 2008 apelovat, abychom české písemnictví četli, a poté se kolegiálně a kultivovaně citovali. To, že neocituji svého kolegu, totiž znamená trojí selhání: především to je selhání manažerské – selhání vedoucího pracoviště,

poté je to selhání profesní – jedná se o nekvalifikovaný postup při vlastní rešeršní práci, což je v době databází a snadných rešerší záležitost nepochopitelná, a tudíž by měla být redakční radou a recenzenty dále netolerovatelná, a v posledku je to selhání osobní, kdy dotyčného kolegu z různých, vesměs iracionálních, důvodů záměrně citovat nechci.

Budeme se jistě snažit získat i příspěvky od zahraničních autorů a samozřejmě nás všechny povzbudí, když náš časopis bude pro kvalitu svého obsahu vyhledáván zahraničními kolegy i spontánně. Významným a pravidelným přispěvatelem by rozhodně měly být odborné sekce ČUS. Kromě originálních článků čerpajících především z výsledků výzkumné práce může být časopis i platformou pro představení profilu svého pracoviště, možností podělit se o zajímavé klinické kazuistiky, připomenout významné osobnosti české i mezinárodní urologie či medicíny. Z mého pohledu to bude určitě užitečnější – i když rozhodně ne snazší – než psát populistické články na téma jako třeba „Quo vadis česká urologie“ apod. Připomínám možnost publikovat v našem časopisu všem doktorandům postgraduálního studia v biomedicině, všem řešitelům grantů i všem rezidentům urologie.

Věřím, že časopis Česká urologie, časopis České urologické společnosti si nejen udrží, ale i upevní svoje postavení na žebříčku čtených titulů českými i zahraničními urology i v době přehledu nabídky jiných časopisů.

Přeji nám všem kvalitní časopis a v roce 2008 pevné zdraví!

Tomáš Hanuš,
předseda České urologické společnosti
ČLS J. E. Purkyně
leden 2008